

พัฒนาชุดฝึกทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีสมัยนิยม สำหรับนักศึกษา
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
THE DEVELOP A PACKAGE TO PRACTICE SKILLS FOR POPULAR
MUSICAL INSTRUMENTS FOR STUDENTS OF THE FACULTY OF
EDUCATION UBON RATCHATHANI RAJABHAT UNIVERSITY

¹อดิฉันท์ แก้วนิล และ ²ขรรค์เพชร คำสัตย์
¹Adinan Keawnil and ²Khanpetch Khumsat

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, ประเทศไทย
Ubon Ratchathani Rajabhat University, Thailand.

¹Pongsx@hotmail.com, ²Petchpiano@hotmail.com

Received: October 25, 2024; **Revised :**November 15, 2024; **Accepted :**December 28,2024

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาชุดฝึกทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีสมัยนิยม สำหรับนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน และความพึงพอใจที่มีต่อชุดฝึกทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีสมัยนิยม กลุ่มเป้าหมายคือ คือ นักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี สมาชิกชุมชนดนตรีศึกษา ภาคเรียนที่ 2 /2563 ซึ่งได้มาโดย การเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 18 คน เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้คือ 1) ชุดฝึกทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีสมัยนิยม 2) แบบประเมินคุณภาพชุดฝึกทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีสมัยนิยม 3) แบบวัดชุดฝึกทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีสมัยนิยม 4) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อชุดฝึกทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีสมัยนิยม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ

¹ รองศาสตราจารย์, หลักสูตรศึกษาศาสตร ศึกษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์, คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัย พบว่า 1) ชุดฝึกทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีสมัยนิยม สำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี มีประสิทธิภาพ 85.06/85.17 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 75/75 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลังเรียนด้วยชุดฝึกทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีสมัยนิยมสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการเรียนด้วยชุดฝึกทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีสมัยนิยม สำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี อยู่ในระดับ มากที่สุด

คำสำคัญ : เครื่องดนตรีสมัยนิยม, ชุดฝึกทักษะ, การปฏิบัติเครื่องดนตรี

Abstract

The aim of this research is to develop a set of practice skills for popular musical instrument practice. For students of the Faculty of Education, Ubon Ratchathani Rajabhat University To be effective according to the 75/75 criteria comparing academic achievement before and after studying and satisfaction with the practice set for practice skills of popular musical instruments The target group is students of the Faculty of Education. Ubon Ratchathani Rajabhat University Members of the Music Education Association, semester 2 / 2 0 2 0 , which were obtained by purposive sampling, consisted of 18 people. The instruments used in this experiment were 1) a practice set for practicing skills in popular musical instruments; 3) The questionnaire on the student's satisfaction with the practice of the popular instrument skills 3) the questionnaire on the student's satisfaction with the popular musical instrument practice skill set the statistics used to analyze the data were percentage, mean, standard deviation. The results showed that 1) popular musical Instrument Practice Skills Set for students of the Faculty of Education Ubon Ratchathani Rajabhat University Efficient 85.06/85.17 above the criterion 75/75 2) The students' academic achievement after studying with the popular musical instrument practice skill set was significantly higher than before at the .01 level of statistical significance. 3) The students' satisfaction in learning with

the popular musical instrument practice skill set for students of the Faculty of Education Ubon Ratchathani Rajabhat University is at the highest level.

Keywords : Popular musical instruments, Package to practice skills, Musical instrument practice

บทนำ

การศึกษาระดับอุดมศึกษานั้น กระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมได้กำหนดทิศทางการเปลี่ยนแปลงของระดับอุดมศึกษาให้มีคุณภาพสูงเพื่อเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาประเทศ มุ่งเน้นผลผลิต ผลลัพธ์ที่มีคุณภาพ และประสิทธิภาพตามมาตรฐานที่ยอมรับระดับสากล โดยได้จัดทำแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2560-2574) มีเป้าหมายในการยกระดับคุณภาพอุดมศึกษาไทย เพื่อผลิตและพัฒนาบุคลากรที่มีคุณภาพ พัฒนาศักยภาพอุดมศึกษาในการสร้างความรู้และนวัตกรรม เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ สนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืนของท้องถิ่นไทย ดังนั้นการศึกษาในระดับอุดมศึกษาจึงมีส่วนสำคัญในการพัฒนาประเทศอย่างมาก เพราะการศึกษาในระดับนี้มุ่งเน้นการพัฒนาบุคคลทั้งด้านสติปัญญา อารมณ์ ร่างกาย สังคม จิตใจและคุณธรรม เพื่อให้เป็นกำลังที่สำคัญในการสร้างสรรค์และพัฒนาประเทศ (สำเนา ขจรศิลป์. 2550: 12) การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษามีปรัชญาหรือปณิธานเพื่อพัฒนาคนให้มีคุณลักษณะสำคัญ 2 ประการ คือ 1) เป็นกำลังคน (Manpower) คือการผลิตบัณฑิตเพื่อตอบสนองทางด้านมาตรฐาน วิชาการ/วิชาชีพและความต้องการของสังคม 2) เป็นคนที่สมบูรณ์ (Manhood) คือการผลิตบัณฑิตให้เป็นคนที่มีความสมบูรณ์พร้อม มีสุขภาพและ บุคลิก มีสมรรถภาพสูง และเป็นบุคคลที่พึงประสงค์ของสังคม ดังนั้นการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาจึงต้องดำเนินการทั้งการเรียนการสอน เพื่อเสริมสร้างพัฒนาความรู้ทางวิชาการ วิชาชีพและสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ซึ่งในการปฏิบัติตามนโยบายของกระทรวงอุดมศึกษา นั้นทางสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งต่างให้ความสำคัญเป็นอันดับแรก เนื่องจากถือเป็นหน้าที่หลักของสถาบันอุดมศึกษา

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี จึงได้จัดตั้งชุมชนดนตรีศึกษาขึ้น โดยมีนักศึกษาหลากหลายสาขาวิชา เช่น ภาษาอังกฤษ สังคม พลศึกษา คอมพิวเตอร์ศึกษา เป็นต้น ซึ่งทางชุมชนได้มีการจัดกิจกรรมต่างๆ ได้แก่ การสอนปฏิบัติดนตรี การขับร้องประสานเสียง การ cover เพลง และการจัดแสดงดนตรีช่วงเลิกเรียน ในส่วนของการสอนปฏิบัติเครื่องดนตรีนั้น ประสบปัญหาด้าน

จำนวนเครื่องดนตรีและด้านเวลาของผู้สอน ที่มีไม่มากพอ ทั้งยังไม่ตรงกับเวลาว่างของสมาชิกในชุมนุม เนื่องจากสมาชิกในชุมนุมมาจากหลายสาขาจึงมีกิจกรรมและเวลาว่างไม่ตรงกัน จึงทำให้การสอนปฏิบัติเครื่องดนตรีไม่เกิดประสิทธิผลเท่าที่ควร

ดังนั้น หากพัฒนาชุดฝึกทักษะไว้เพื่อให้นักศึกษาในชุมนุม สามารถนำไปเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยใช้เวลาว่างหลังเลิกเรียนและนำกลับไปฝึกฝนที่บ้านได้นั้น จะสามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวข้างต้นได้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดฝึกทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีสมัยนิยม สำหรับนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาดังกล่าวข้างต้น อันจะทำให้การเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุจุดประสงค์ตามที่ได้มุ่งหมายไว้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาชุดฝึกทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีสมัยนิยม สำหรับนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ให้ได้ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะก่อนและหลังเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีสมัยนิยม
3. เพื่อหาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีสมัยนิยม

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีสมัยนิยม สำหรับนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ กลุ่มเป้าหมายในการวิจัย คือ นักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี สมาชิกชุมนุมดนตรีศึกษา ภาคเรียนที่ 2 /2563 จำนวนทั้งหมด 18 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี สมาชิกชุมนุมดนตรีศึกษา ภาคเรียนที่ 2 /2563 จำนวนทั้งหมด 18 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (บุญชม ศรีสะอาด. 2560: 30)

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ขอบเขตด้านเนื้อหาในการวิจัยครั้งนี้เป็นการปฏิบัติกีตาร์โปร่ง โดยมีเนื้อหาได้แก่

- 1) การหยิบจับและทำนอง
- 2) ความรู้เกี่ยวกับโน้ตสากลเบื้องต้น
- 3) การจับคอร์ด
- 4) การดีดสายลักษณะต่างๆ

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) ชุดฝึกทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีสมัยนิยม 2) แบบประเมินคุณภาพชุดฝึกทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีสมัยนิยม 3) แบบวัดทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีสมัยนิยม 4) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อชุดฝึกทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีสมัยนิยม

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

หลังจากที่ผู้วิจัยได้ทดลองชุดฝึกทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีสมัยนิยม แบบหนึ่งต่อหนึ่ง และทดลองกลุ่มเล็กแล้ว ผู้วิจัยจึงดำเนินการทดลองภาคสนามกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 คน ตามขั้นตอนดังนี้

4.1 ทำการทดสอบทักษะก่อนเรียนโดยใช้บทเพลงที่กำหนดให้ร่วมกับแบบวัดทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีสมัยนิยม

4.2 ดำเนินการสอน โดยใช้เวลาในการเรียน 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบ เมื่อสิ้นสุดเนื้อหาแต่ละตอน ผู้วิจัยจะทดสอบทักษะภาคปฏิบัติระหว่างเรียนทุกครั้งรวม 5 ตอน

4.3 เมื่อเรียนครบทุกเนื้อหาแล้ว ผู้วิจัยจะทดสอบหลังเรียน โดยใช้บทเพลงที่กำหนดให้ ซึ่งบทเพลงนี้จะครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมดและเป็นบทเพลงเดียวกับการทดสอบทักษะก่อนเรียน และผู้วิจัยแจกแบบสอบถามความพึงพอใจให้กลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็น

4.4 นำข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้ มาวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติ

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติที่เกี่ยวข้องดังนี้

5.1 หาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีสมัยนิยมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น กำหนดเกณฑ์มาตรฐาน 75/75 โดยที่ 75 ตัวแรกหมายถึง ค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนภาคปฏิบัติในระหว่างเรียน และ 80 ตัวหลัง หมายถึงค่าเฉลี่ยร้อยละ 75 ของคะแนนภาคปฏิบัติและทฤษฎีหลังเรียน โดยใช้สูตร E1 / E2

5.2 เปรียบเทียบผลก่อนเรียนและหลังจากการเรียนด้วยชุดฝึกทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีสมัยนิยมโดยใช้สูตร t- test

5.3 หาค่าระดับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อชุดฝึกทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีสมัยนิยม โดยใช้สูตร การหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

1. ชุดฝึกทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีสมัยนิยม สำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี มีประสิทธิภาพ 85.06/85.17 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 75/75

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีสมัยนิยม

คนที่	คะแนนก่อนเรียน (100)	คะแนนทดสอบระหว่างเรียน					รวม (100)	คะแนนหลังเรียน (100)
		ตอนที่ 1 (20)	ตอนที่ 2 (20)	ตอนที่ 3 (20)	ตอนที่ 4 (20)	ตอนที่ 5 (20)		
1	10	15	17	16	15	16	79	75
2	15	18	17	18	17	18	88	85
3	12	18	17	17	18	18	88	89
4	20	19	18	19	18	18	92	90
5	10	16	17	17	16	17	83	84
6	10	15	17	16	18	18	84	85
7	15	18	18	19	17	17	89	88
8	10	16	16	17	15	16	80	84
9	12	18	17	16	18	18	87	85
10	10	16	17	16	16	17	82	83
11	10	17	17	18	17	18	87	88
12	7	15	15	16	15	17	78	82
13	12	17	16	18	18	18	87	85
14	12	18	18	18	18	18	90	92
15	10	16	17	17	18	18	86	86
16	6	16	17	17	17	17	84	85
17	7	15	15	16	15	17	78	80
18	12	18	17	18	18	18	89	87
รวม	200	301	303	309	304	314	1531	1533
\bar{X}	11.11	16.72	16.83	17.17	16.89	17.45	85.06	85.17
S.D	3.27	1.32	.86	1.04	1.23	.70	4.28	3.85
ร้อยละ	11.11	83.61	84.16	85.83	84.44	87.22	85.06	87.17

จากตารางที่ 1 พบว่า นักศึกษาที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีสมัยนิยม มีคะแนนระหว่างเรียน ได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 85.06 จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน คิดเป็นคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 85.06 ของคะแนนเต็ม และคะแนนหลังเรียน ได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 85.17

จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน คิดเป็นคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 85.17 ของคะแนนเต็ม ดังนั้น ชุดฝึกทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีสมัยนิยม จึงมีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.06/85.17

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลังเรียนด้วยชุดฝึกทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีสมัยนิยมสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 2 ความแตกต่างระหว่างคะแนนทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน

การทดสอบ	N	\bar{X}	S.D.	t	p
ก่อนเรียน	18	11.11	3.27	-89.194	.000**
หลังเรียน	18	87.17	3.85		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 2 พบว่านักศึกษาที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีสมัยนิยม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการเรียนด้วยชุดฝึกทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีสมัยนิยม สำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี อยู่ในระดับ มากที่สุด

ตารางที่ 3 ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อชุดฝึกทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีสมัยนิยม

รายการ	\bar{X}	S.D	ระดับความพึงพอใจ
1. ชุดการสอนมีเนื้อหาและวิธีการที่น่าสนใจ	4.8	.42	มากที่สุด
2. ความชัดเจนของรูปภาพประกอบ	4.8	.42	มากที่สุด
3. ชุดฝึกทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีสมัยนิยม ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจได้รวดเร็วและมากขึ้น	4.7	.48	มากที่สุด
4. เนื้อหาของชุดการสอนง่ายต่อความเข้าใจ	4.7	.48	มากที่สุด
5. สามารถศึกษาชุดฝึกทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีสมัยนิยม ด้วยตนเองได้	5.0	.00	มากที่สุด
6. ชุดการสอนช่วยให้เกิดความเข้าใจในการศึกษาและฝึกเพิ่มเติม	4.7	.48	มากที่สุด
7. เป็นชุดการเรียนที่สามารถฝึกได้ที่บ้านหรือสภาพที่อื่นๆ ในเวลาและสถานที่ที่เหมาะสม	4.8	.42	มากที่สุด
8. การเรียนด้วยชุดฝึกทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีสมัยนิยม เป็นการเรียนรู้ที่ไม่ยุ่งยากและสร้างความลำบากใจแก่ผู้เรียน	4.8	.42	มากที่สุด
9. นักศึกษามีความพอใจกับเพลงในชุดฝึกทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีสมัยนิยม	5.0	.00	มากที่สุด
10. ชุดการสอนนี้เหมาะสมที่จะนำมาใช้ประกอบการสอน	5.0	.00	มากที่สุด
รวม	4.83	0.32	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีสมัยนิยม มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.83 แสดงว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยชุดฝึกทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีสมัยนิยม อยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผล

1. ชุดฝึกทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีสมัยนิยม สำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี มีประสิทธิภาพ 85.06/85.17 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 75/75 สามารถนำไปใช้ในการเรียนได้ ทั้งนี้เนื่องมาจากกระบวนการสร้างชุดสอนได้ผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญ มีการปรับปรุงตามข้อเสนอแนะทุกข้อตอน การพัฒนาเป็นไปทีละขั้นอย่างเป็นระบบ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับภราดร ทรงวิชา (2563: 236) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการสร้างชุดการสอนเรื่องทฤษฎีคอร์ดเทนชัน โดยใช้รูปแบบการสอนกระบวนการคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 เครื่องมือเอกกีตาร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ผลการศึกษาพบว่า ชุดการสอนที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 78.46/ 82.14 ซึ่งผ่านเกณฑ์ 75/75 แสดงว่าชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ โดยนักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยร้อยละของการประเมินผลระหว่างเรียนคือ 78.46 และมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละของการประเมินผลการเรียนหลังเรียนคือ 82.14 และนักศึกษามีเจตคติเชิงบวกหลังเรียนด้วยชุดการสอนอยู่ในระดับ มากที่สุด สอดคล้องกับพนาสินธุ์ ศรีวิเศษ (2565 : 10) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการปฏิบัติดนตรีพื้นบ้านอีสานใต้ของนักศึกษาสาขาวิชาดนตรีศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ผลการศึกษาพบว่า ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการปฏิบัติดนตรีพื้นบ้านอีสานใต้ของนักศึกษาเท่ากับ 83.92/85.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ที่ 75/75 และโดยภาพรวมนักศึกษามีทักษะการปฏิบัติดนตรีพื้นบ้านอีสานใต้หลังเรียนด้วยชุดฝึกทักษะที่พัฒนาขึ้นเท่ากับร้อยละ 83.68 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่ ตั้งไว้ที่ร้อยละ 75 ของคะแนนเต็ม เมื่อพิจารณาเป็นรายบุคคลพบว่ามีนักศึกษาที่มีทักษะการปฏิบัติดนตรีพื้นบ้านอีสานใต้ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด จำนวน 17 คน ซึ่งคิดเป็น ร้อยละ 100 ของนักศึกษาทั้งหมด

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลังเรียนด้วยชุดฝึกทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีสมัยนิยมสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จากการศึกษาค้นคว้าแสดงการให้ความรู้โดยใช้ชุดการสอน ช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ และมีความก้าวหน้าและพัฒนาการทางการเรียนเพิ่มขึ้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้ศึกษาค้นคว้าจัดกิจกรรมการให้ความรู้ตามขั้นตอนที่สมบูรณ์ กิจกรรมการให้ความรู้และสื่อเหมาะสมสอดคล้องกับเนื้อหา เน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง มีการเสริมแรงตามทฤษฎี การวางเงื่อนไข เพื่อให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมตามความสามารถ และแจ้งผล

การปฏิบัติกิจกรรมให้ผู้เรียนทราบทันที เพื่อนำข้อบกพร่องมาพัฒนาปรับปรุงให้ดีขึ้น ซึ่งเป็นการพัฒนาความก้าวหน้าเป็นรายบุคคล โดยความคำนึงถึงความสามารถของแต่ละคน และความแตกต่างระหว่างบุคคล

3. ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการเรียนด้วยชุดฝึกทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีสมัยนิยม สำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี อยู่ในระดับ มากที่สุด ซึ่งเป็นผลมาจากการเรียนโดยใช้ชุดการเรียน ซึ่งเป็นสิ่งเร้าที่ดี ดังคำกล่าวของอรพรรณ พรสีมา (2530: 36) ได้กล่าวถึงคุณค่าและประโยชน์ของชุดการเรียน ดังนี้ 1) เป็นรูปแบบของการเรียนที่สอดคล้องกับหลักความแตกต่างระหว่างบุคคลผู้เรียนแต่ละคนจะเรียนตามระดับความสามารถ ความสนใจและความพร้อม อัตราความเร็วซ้ำในการเรียนเป็นเรื่องเฉพาะบุคคล 2) สามารถถ่ายทอดเนื้อหาความรู้ที่เป็นนามธรรมออกมาในลักษณะที่เป็นรูปธรรม ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนมากที่สุด 3) ช่วยสร้างความสนใจของผู้เรียนและช่วยให้ผู้เรียนอยากเรียน เนื่องจากชุดการเรียนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนมากที่สุด 4) ผู้เรียนสามารถตรวจสอบความรู้ความสามารถพื้นฐานของตน ทำให้ไม่เสียเวลาศึกษาในสิ่งที่รู้แล้ว 5) ผู้เรียนสามารถนำชุดการเรียนไปเรียนที่ใดก็ได้ตามสะดวก 6) เนื่องจากผู้เรียนต้องกระทำกิจกรรมทุกขั้นตอนด้วยตนเอง ตั้งแต่การทดสอบก่อนเรียน กิจกรรมการเรียนและการทดสอบหลังเรียน จึงทำให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบและมีวินัยในตนเอง 7) เป็นเครื่องกระตุ้นและคงไว้ด้วยวินัยความสนใจของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี เนื่องจากมีสิ่งเร้าที่ผู้เรียนจะต้องตอบสนองและหลังจากการตอบสนองก็จะได้ทราบผลของการกระทำทันที จึงทำให้บทเรียนน่าสนใจและน่าติดตาม นอกจากนี้ยังเป็นการลดความตึงเครียดในการเรียนเพราะเมื่อตอบผิดก็ไม่มีใครรู้และไม่ถูกลงโทษ 8) ช่วยให้ผู้เรียนปลอดภัยจากอารมณ์ของผู้สอน 9) ช่วยแก้ปัญหาการขาดแคลนครูบางสาขา 10) ช่วยให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์ได้ดี เนื่องจากมีทิศทางในการเรียนและวัตถุประสงค์ที่แน่นอน มีการเสริมแรงเป็นระยะ ๆ อย่างสม่ำเสมอ รวมทั้งผู้เรียนมีโอกาสเรียนรู้ในระบบโรงเรียน

องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษา

พัฒนาชุดฝึกทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีสมัยนิยม สำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ที่สร้างขึ้นสามารถพัฒนาทักษะการเครื่องดนตรีสมัยนิยม (กีตาร์และอูคูเล่) ได้เป็นอย่างดี โดยผู้เรียนไม่จำเป็นต้องมีทักษะพื้นฐานทางด้านดนตรีสามารถนำชุดฝึกดังกล่าวไปใช้ในสถานที่ต่างๆ และในช่วงเวลาว่างได้ นอกจากนี้ชุดฝึกยังสามารถช่วยเสริมทักษะเกี่ยวกับการอ่านโน้ตสากลอีกด้วย

เอกสารอ้างอิง

- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2539). *กระบวนการสันนิเวทนาการและระบบสื่อการสอน. เอกสารการสอน*
ชุดวิชาเทคโนโลยีและสื่อการศึกษา หน่วยที่ 1 – 8. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมาธิราช
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). *การวิจัยเบื้องต้น.* พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- พนาลินธุ์ ศรีวิเศษ. (2565). *การพัฒนาชุดฝึกทักษะการปฏิบัติดนตรีพื้นบ้านอีสานใต้ของนักศึกษา*
สาขาวิชาดนตรีศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์. วารสาร
วิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. 11(1), 10.
- ภราดร ทรงวิชา. (2563). *การสร้างชุดการสอนเรื่องทฤษฎีคอร์ดเทนชัน โดยใช้รูปแบบการสอน*
กระบวนการ คิดสร้างสรรค์ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 เครื่องมือเอกกีตาร์ คณะมนุษยศาสตร์
และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร. วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราช
ภัฏสกลนคร. 17(1), 236.
- สำเนาวิ ขจรศิลป์. (2550). *หลักการบริหารกิจการนักศึกษา.* กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อรพรรณ พรสีมา. (2530). *บทเรียนด้วยตนเอง. ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะ*
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน